

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 238
10 de febrer de 2012

Comissió de Cooperació i Solidaritat

Presidència de l'Excm. Sr. Alfons López i Tena

Sessió núm. 9, segona i darrera reunió

SUMARI

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00327/09, 356-00328/09 i 356-00330/09) p. 3

Compareixença

d'una representació del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per a exposar el balanç del mandat del quadrienni 2006-2010 i les línies de treball del mandat del quadrienni actual (tram. 357-00149/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 9.2

La sessió, suspesa el dia 27 de gener, es reprèn a les deu del matí i vuit minuts. Presideixen, en funcions, el vicepresident, Joan Boada Masoliver, i la presidenta d'edat, Caterina Mieras i Barceló, acompanyats de la secretària, Begonya Montalbán i Vilas. Assisteix la Mesa el lletrat major.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, Gerard M. Figueras i Albà, Dolors Gordi i Julià, Joan Güell i Serra, Roger Montañola i Busquets i Joan Recasens i Guinot, pel G. P. de Convergència i Unió; Joan Ferran i Serafini i Núria Segú Ferré, pel G. P. Socialista; Juan Milián Querol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Dolors Camats i Luis, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Violant Mascaró i López, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió la presidenta del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, Meritxell Budó Pla, acompanyada del tècnic Albert Pujol Ximenes.

El vicepresident

Comencem, doncs, o continuem la sessió de la Comissió de Cooperació i Solidaritat, que es va haver d'interrumpre l'anterior.

Agrair la presència de la senyora Budó i del senyor Pujol. La senyora Budó és la presidenta del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament i el senyor Pujol és tècnic del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament. També disculpar-me, una vegada més, perquè a l'anterior no van poder ells intervenir, com tocava. Però se'ns va allargar molt i preferíem fer-ho bé, amb tranquil·litat, i no potser amb les presses que comportaria, a l'hora que ja era del matí, no? Em sap greu, doncs, que haguessin fet el desplaçament en va aquell dia, però ens semblava que la discussió més tranquil·la seria millor per parlar dels temes que més ens interessaven.

Si m'ho permeten, però, abans hauríem de votar una ampliació de l'ordre del dia. L'ampliació de l'ordre del dia serien dues sol·licituds de compareixença: una, de les senyores Yolanda Aixelà Cabré i Remei Sipi, perquè informin sobre la situació de Guinea Equatorial, i l'altra seria d'una representació d'Aliança per la Llibertat de Veneçuela, perquè informi de les activitats que desenvolupen a la seva entitat i de la situació de vulneració dels drets humans, la restricció de les llibertats i drets a Veneçuela. Si els sembla... *(Veus de fons.)* Ja, ja ho he dit. *(Veus de fons.)* Sí. Si els sembla, per assentiment, estem d'acord a ampliar l'ordre del dia? *(Pausa.)*

Sol·licituds de compareixença

acumulades (tram. 356-00327/09, 356-00328/09 i 356-00330/09)

Ara hauríem de passar a la votació d'aquests dos punts, de les sol·licituds de compareixença. Si els sembla, si no hi ha cap tipus de problema, també ho fem per assentiment. Sí? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, moltes gràcies. Queden ja integrades dintre de l'ordre del dia i aprovades, doncs, aquestes dues sol·licituds de compareixença.

Compareixença

d'una representació del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament per a exposar el balanç del mandat del quadrienni 2006-2010 i les línies de treball del mandat del quadrienni actual (tram. 357-00149/09)

Passem, doncs, al punt que ens quedava de l'ordre del dia, que era la compareixença d'una representació del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament davant aquesta comissió per fer o exposar el balanç del mandat del quadrienni 2006-2010 i les línies de treball del mandat del quadrienni actual. Té la paraula, doncs, la senyora Budó, per explicar-nos aquest tema.

Meritxell Budó Pla (presidenta del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament)

Moltes gràcies, president. Il·lustres diputats i diputades, bon dia i gràcies, doncs, per donar aquesta oportunitat al Fons Català de Cooperació de comparèixer davant d'aquesta comissió per explicar quina és la nostra tasca, la que s'ha fet en aquesta darrera legislatura, tot i que també aprofito per dir que en aquesta legislatura que ja s'ha tancat jo no hi era present, no presidia el fons català. Però, en tot cas, com que la persona que havia de comparèixer ha excusat la seva assistència, doncs, jo mateixa faré aquest balanç.

Com deia, compareixem avui per fer balanç d'aquest mandat –quadrienni 2006-2010– del fons català, que va executar la junta executiva anterior, i per fer també una contextualització de la cooperació descentralitzada municipal. La cooperació descentralitzada sorgeix del convenciment que la cooperació al desenvolupament no és una responsabilitat ni prerrogativa exclusiva dels governs o de les instàncies governamentals o interestatals, sinó que també la societat civil i les institucions autonòmiques i municipals poden i han de ser agents de solidaritat amb el sud, des del seu compromís ciutadà i la seva llibertat per definir els propis criteris de treball.

Cooperar des de l'àmbit local suposa una oportunitat de portar a terme unes polítiques i unes accions de solidaritat amb el sud amb uns trets característics i diferencials de la cooperació centralitzada. La cooperació descentralitzada és un model orientat a establir una relació directa i participativa, de doble via, que enllaci les comunitats del nord i del sud en la defensa dels drets humans, la pau i la democràcia. I amb uns principis comuns, com són: facilitar l'ampliació de la societat civil en totes les formes –ONG, associacions culturals, escoles i universitats, entre d'altres–; crear un partenariat real entre nord i sud per fer una transferència de coneixements de tots els actors; lluitar activament a favor de la participació de la ciutadania en els processos democràtics; donar suport a la democràcia participativa; analitzar, combatre i denunciar les causes profundes generadores de les injustícies socials.

Conscienciar la societat dels països del nord també és una tasca molt important. En aquests moments de crisi econòmica és primordial aquesta conscienciació, ja que és possible que perdi força la idea de la necessitat de cooperar. I des del fons català i des de l'àmbit local cal insistir en la sensibilització ciutadana, perquè la situació encara és més difícil als països del sud.

En dades, la cooperació descentralitzada representa un 13 per cent del total de l'ajut oficial al desenvolupament de l'Estat espanyol. El percentatge que representen els ens locals i les organitzacions supramunicipals és del 3,6 per cent.

Segons l'organització de Cités Unies France, actuar globalment des de l'àmbit local és un treball nuclear per als municipis; no s'entén com una activitat residual, sinó que la realitat dels nostres dies ens porta a barrejar allò local amb allò internacional.

Aquest fet comporta el plantejament per part dels municipis de tres qüestions de molta importància: el repte polític, que suposa per als municipis promoure i coordinar un diàleg entre els electes, els tècnics i els habitants del municipi; el repte social, que comporta la defensa d'uns principis, la construcció d'una identitat local i augmentar la identificació dels habitants amb la seva ciutat, i el repte econòmic, que comporta la cooperació descentralitzada en facilitar els intercanvis de coneixements.

El municipi és l'espai de participació més directa i immediata dels ciutadans en les responsabilitats democràtiques, una de les quals ha de ser el compromís en polítiques solidàries. La cooperació no és una tasca només dels governs, sinó del conjunt de la societat; és, per tant, un tema que pertoca als ajuntaments com a primera instància política.

La dimensió internacional de l'Administració local catalana és especialment atractiva, no només pel suport econòmic a programes de cooperació municipal al sud, sinó per la modalitat de cooperació, que centra bona part dels seus esforços cap a l'apoderament local del sud, que es basa en la governança i l'enfortiment institucional local i també en el reforçament de la democràcia i l'intercanvi horitzontal entre municipis del nord i del sud. Aquesta tasca de dimensió internacional de l'Administració local catalana és alhora especialment útil per al bagatge recent de transformació local després de la recuperació de la democràcia, i és una experiència molt interessant per a països que es troben en processos de transició cap a la democràcia o per a aquells que viuen processos de descentralització competencial cap als seus municipis.

Aprofitaré ara també per fer una breu explicació de què és el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament. El fons català, doncs, és un organisme sense ànim de lucre que va néixer..., ara, el 2011, va fer vint-i-cinc anys. Per això el 2011 ha estat aquest any de celebració del vint-i-cinquè aniversari. Va néixer amb la voluntat de ser un organisme on poguessin confluir totes les institucions públiques –ajuntaments, consells comarcals, diputacions, Generalitat de Catalunya, que n'és institució protectora, i actualment la participació al fons és a través de l'Agència Catalana de Coopera-

ció al Desenvolupament–, amb la finalitat de contribuir des de l'àmbit català al desenvolupament de països més empobrits del planeta.

Actualment, el fons té 310 socis dels quals 278 són ajuntaments, 14 són consells comarcals, 3 diputacions, 1 mancomunitat de municipis, 1 entitat municipal descentralitzada i 13 entitats, que foren les que inicialment varen crear el fons, com són Justícia i Pau, el CIEMEN, Càritas de Girona, etcètera.

Els ajuntaments socis representen el 86 per cent de la població de Catalunya. Aquesta xifra reflecteix el fet que tots els grans ajuntaments i la majoria dels ajuntaments mitjans són socis del fons i que les incorporacions de nous socis aquests darrers anys corresponen a municipis petits. També cal destacar que en aquest últim període s'ha incorporat com a soci la Diputació de Lleida.

Pel que fa als seus òrgans de govern, tenim l'assemblea general, que és l'òrgan suprem de l'associació i que està integrada per la totalitat dels socis de l'entitat. Es reuneix, com a mínim, una vegada l'any i en les seves funcions hi ha la d'escollir la junta executiva i aprovar el pla de treball anual, el pressupost i els projectes de cooperació i sensibilització que es finançaran amb les aportacions econòmiques dels socis.

Després, hi ha la junta executiva, que, tal com ja hem avançat, doncs, l'escull l'assemblea general. Està formada per vint-i-set membres, que treballen perquè sigui un espai de consens. En aquest sentit, la composició de la junta reflecteix la realitat plural a Catalunya i té en compte la diversitat política, la distribució territorial i demogràfica i els diferents tipus d'institucions associades.

Tot i que no és un òrgan reconegut estatutàriament, per agilitzar la tasca de la junta executiva s'ha creat la junta reduïda, que està formada pels quatre càrrecs principals: la presidència, la vicepresidència, la secretaria i la tresoreria.

Pel que fa a la participació en els òrgans de coordinació i col·laboració i els òrgans consultius de la Generalitat de Catalunya, el fons català va participar en el procés de consulta i elaboració de la Llei 26/2001, de cooperació al desenvolupament. Com a agent actiu de la cooperació catalana, el decret pel qual es regulen els òrgans de coordinació i col·laboració i els òrgans consultius li reconeix, per això, un paper de representació dels municipis. I, en aquest sentit, formem part de la Comissió de Coordinació amb els Ens Locals, del Consell de Cooperació al Desenvolupament, del Comitè Català d'Ajut Humanitari d'Emergència i del Consell Català de Foment de la Pau.

Pel que fa als recursos gestionats pel fons català, provenen majoritàriament dels ens locals, però també dels convenis signats amb la Generalitat de Catalunya, així com de subvencions i d'altres donacions de projectes d'emergència. Al llarg de la legislatura, l'evolució dels recursos gestionats ha estat la següent. L'any 2006 els recursos totals gestionats pel fons català foren de 6.250.000 euros. Les aportacions dels ens locals corresponien a 4.500.000 euros; és a dir, el percentatge de les aportacions dels ens locals sobre el total era del 71,8 per cent.

En aquest sentit, penso que cal destacar que des del 2006, que parlàvem d'aquests 6.250.000 euros, fins al 2011, que hem arribat als 3 milions... –encara no està tancat del tot, però comptem uns 3.800.000 o 3.850.000 euros–, les aportacions dels ens locals també han anat disminuint de 4.500.000 euros a 3.500.000 euros. Tot i això..., o sigui, el que és el percentatge de les aportacions dels ens locals sobre la totalitat sí que s'ha incrementat del 71,8 per cent inicial al 90,1 per cent que és a l'actualitat, el 2011. Tot i que, com he dit, les dades del 2011 encara són provisionals, perquè l'exercici el tanquem alhora que el tanquen els ajuntaments, i fins a final d'aquest mes de febrer, doncs, això no serà possible, no? Però creiem que sí, que ens mourem sobre una xifra molt similar a la de l'any 2010.

I, com es pot comprovar en aquestes dades, doncs, la crisi econòmica que es va iniciar l'any 2008 ha tingut el seu efecte a les arques municipals, i també ha afectat els recursos que aquestes aporten a projectes de cooperació a través del fons català. En aquest sentit, des de l'any 2007 l'aportació que els ens locals fan al fons s'ha reduït aproximadament un 30 per cent.

Som conscients que un dels principals reptes que tenim al davant és treballar per la conscienciació dels nostres socis de la necessitat de seguir realitzant les polítiques de cooperació i solidaritat municipals. D'altra banda, cal ressenyar el pes que té el fons en el conjunt de la cooperació local catalana, comparant els recursos que els ens locals aporten a través del fons amb els recursos que tots els ens locals catalans destinen a cooperació. Per fer aquesta comparació, ens basem en les dades recollides en els quatre estudis de la Cooperació Local de Catalunya amb els països del sud que ha publicat el fons català i que recullen dades sistematitzades des de l'any 98 fins al 2008, perquè són les dades que de moment tenim publicades. Enguany, doncs, ja ens queda publicar aquesta segona part. És a dir que en aquest cas només podem fer la comparació fins a aquest any 2008.

Em consta que d'aquest Quart estudi de la cooperació local de Catalunya amb els països del sud –el període de 2006-2007-2008, que es va publicar ara, a finals de l'any 2011– se'n va enviar un exemplar a tots els membres d'aquest Parlament.

L'any 2005 les aportacions dels ens locals a través del fons català eren de 4.695.000 euros; el 2006, de 4.595.000; el 2007, 4.872.000, i el 2008, 4.725.000. És a dir que més o menys ens movem en unes xifres..., 100.000 euros amunt, 100.000 euros avall, però molt aproximades.

Però, en canvi, els recursos totals destinats als ens locals catalans han passat, l'any 2005, de 21 milions i mig d'euros a, l'any 2008, 28.600.000 euros. Això vol dir que la cooperació dels ens locals sí que s'ha incrementat en aquests anys de bonança, que foren fins al 2008 –es va incrementar en uns 6 milions d'euros–, i que, per tant, el percentatge gestionat a través del fons català va passar del 22 per cent al 16 i mig, l'any 2008.

I tot i que encara no tenim la comparació dels anys més recents, afectats per la crisi econòmica, en els

anys immediatament anteriors es veu que es va anar produint una reducció del pes del fons català en el conjunt de la cooperació local catalana. És important tenir en compte que aquests anys van ser uns anys de creixement important dels pressupostos municipals i que molts municipis consideraven que tenien prou capacitat per gestionar els recursos que destinaven a cooperació. Hi podien incorporar personal..., bé, eren aquests anys de bonança municipal. Però caldrà considerar i revalorar el paper que el fons català fa de suport als ajuntaments, quan les reduccions de partides no permetin als ajuntaments gestionar els recursos destinats a cooperació i solidaritat amb la mateixa eficàcia. I penso que aquest és el paper rellevant que hem de dur a terme ara en el fons.

Quant als projectes que el fons català gestiona, doncs, hem passat de..., per exemple, el 2006, d'un total de projectes donats d'alta de 149, a, el 2011, 116. Però són projectes que es van..., de vegades no es tanquen en un exercici, sinó que es van encadenant al llarg dels anys, no? Però, en tot cas, el 2006 es van processar 326 informes i el 2011, 251.

I val a dir també que aquests anys, doncs, uns dels països als quals s'han destinat més recursos han estat els següents: primer, Nicaragua; Senegal, Perú, Marroc, el Salvador i el poble sahrauí. De fet, val a dir que aquests són projectes que ens demanen els nostres socis, eh? Vull dir que aquests projectes no són propis del fons, que nosaltres els demanem i fem la crida als nostres associats perquè hi facin aportacions, sinó que són projectes propis dels municipis, que ens demanen, al fons, que els els gestionem.

El 2008-2012 es va treballar un pla estratègic, que tenia unes línies i uns programes d'intervenció, amb uns reptes i uns exemples destacables de cadascun, no? Aquest procés es va iniciar l'any 2006, va ser un procés participatiu en què fou possible l'elaboració d'aquest pla estratègic que marqués aquestes línies d'actuació d'aquests anys. Aquest any ens trobem en l'últim moment d'aquest pla estratègic i estem ja treballant un procés participatiu i obert de crear el proper pla estratègic i el proper pla de mandat.

Aquest pla estableix que el fons català té com a repte una nova missió, que és com a plataforma: ha de ser un espai i una xarxa de la cooperació internacional per al desenvolupament dels municipis de Catalunya. El fons és una eina especialitzada en la cooperació per al desenvolupament local i les polítiques municipals, que contribueix a donar coherència i millorar l'impacte i la visibilitat de tot el sistema de cooperació descentralitzada local a Catalunya i dona suport al desenvolupament de les capacitats i iniciatives dels ajuntaments en aquest àmbit, i lidera un nou model de cooperació municipal i la construcció d'un espai de xarxes de cooperació internacional.

Es defineix en aquest marc, com a valor principal del fons català, l'associació amb els municipis i món local del sud, en el mutu camí d'aprenentatge en el procés per al desenvolupament, la qual cosa implica una determinada manera de fer en la determinació d'objectius i actuacions, i, a mitjà termini, una modificació

substancial de l'operativa i les eines amb les quals ha actuat el fons català durant els últims anys.

Per dur a terme aquesta nova missió cal que el fons català s'especialitzi en les polítiques municipals i de proximitat, en la cooperació per al desenvolupament local, en la prestació del suport pertinent als municipis catalans per introduir-se a l'esfera internacional, atenent les necessitats i els diferents objectius en funció de la seva dimensió.

Com a objectius cal racionalitzar la utilització i augmentar l'impacte del fons assignat a la solidaritat; millorar la visibilitat dels recursos aplicats a través de la concentració geogràfica, temàtica; una mesura de resultats, d'impacte i de beneficis dels fons municipals assignats a la cooperació, i potenciar el lideratge i la visió estratègica de la cooperació al si de la gestió municipal. La política de cooperació i les seves prioritats s'han d'identificar, determinar i encabir dins l'agenda municipal.

Cal reforçar la solidaritat i la responsabilitat de la ciutadania; augmentar el coneixement local de les ciutats i les societats amb què es coopera; fer relacions, interaccions, xarxa...; disposar de més i millors oportunitats i coneixement sobre els municipis del sud, els seus problemes, els contextos municipals, les vies per establir relacions profitoses i els procediments per gestionar partenariats i associacions entre municipis.

També és un objectiu integrar la dimensió «cooperació i solidaritat internacionals» al conjunt de les polítiques municipals, i establir connexions sinèrgiques entre els diferents departaments i les diferents polítiques. Cal aconseguir una implicació real i dinàmica de tots els agents de la ciutat en la cooperació i la solidaritat, afavorir la participació dels ajuntaments en xarxes municipals internacionals i vincular positivament immigració i cooperació al desenvolupament. *(Pausa. Veus de fons.)*

D'acord, ja acabo. Des del fons també s'han gestionat campanyes d'ajut humanitari i emergència. Des del 2006 fins al 2011 s'han obert catorze campanyes d'emergència; en la majoria dels casos la causa immediata són fenòmens naturals, tot i que agreujats per les mancances estructurals dels llocs on succeeixen. El total d'aportacions a aquestes campanyes d'emergència ha estat de 3.300.000 euros.

Pel que fa al codesenvolupament i per la seva especificitat local, el fons català treballa des de l'any 1995 amb els governs locals catalans i amb les associacions de col·lectius d'immigrants en l'execució de projectes de codesenvolupament.

Pel que fa a les relacions internacionals, doncs, el fons català està a dins de la xarxa de Ciutats i Governos Locals Units –el CGLU–, la Xarxa Europea d'Autoritats Locals per la Pau al Pròxim Orient, el Fòrum d'Autoritats Locals i altres, com poden ser Mayors for Peace, l'ART/PNUD, l'Organització Internacional de les Migracions, etcètera.

I pel que fa –ja per acabar– als reptes de futur, doncs, val a dir que des de l'any 2000 la cooperació internacional al desenvolupament es troba en el marc d'una

reestructuració pel que fa als seus principis, objectius, prioritats, finançament, modalitats, eines, factors... I l'eficàcia de l'ajuda s'ha convertit en una prioritat que emmarca tant els plans polítics, els programes, les estratègies i les accions en les diferents àrees temàtiques i dels múltiples actors de la cooperació internacional.

Finalment, ja per acabar, tots vostès saben que són molts els models de solidaritat i cooperació que ara per ara estan sobre la taula. És la meua voluntat que tant en la definició del model com en la presa de decisions dels projectes que hem de tirar endavant en els propers anys s'escolti la veu de tots els nostres socis i la veu dels membres de la junta executiva, una junta on totes les sensibilitats polítiques hi són representades. El fons ha de ser un exemple de pluralitat política. Estic convençuda que aquest és l'únic camí per cercar un model propi al màxim d'eficient i que sigui referent, un model que impulsi sinèrgies i col·laboracions amb la resta d'administracions públiques i actors implicats en aquest sector tant a escala nacional com internacional. Un model capaç de fer una acurada anàlisi de les necessitats, un acurat seguiment dels projectes i una estricta avaluació dels resultats de les actuacions dutes a terme.

Si entenem que una de les principals tasques del fons català és la gestió de recursos públics destinats a cooperació i al desenvolupament, haurem d'esforçar-nos com mai per explicar al conjunt de la població catalana no tan sols quants diners destinem als diversos projectes del fons, sinó que també ens haurem d'esforçar per explicar més i millor en què ens els gastem, i sobretot per què ho fem. Hem d'explicar que més enllà de les nostres pròpies fronteres la pobresa està colpejant amb una força devastadora i que hem de ser solidaris –la solidaritat entesa com un valor i no com una obligació o un gest puntual. La ciutadania ens demana resultats; crec que els hem d'aconseguir, però més que res els hem de poder i saber explicar.

Res més, moltes gràcies.

El vicepresident

Moltes gràcies, senyora Budó, per la seva explicació. Ara passarem al torn dels grups parlamentaris perquè puguin fer la seva exposició, preguntes, reflexions a la senyora Budó, o al senyor Pujol, com ho creguin convenient. Si els sembla, un temps d'uns set minuts màxim; si els sembla bé, jo crec que serà suficient. De totes maneres, si creuen que hi han d'estar algun minut més tampoc passarà absolutament res, no? Però posaríem el de set minuts, i donaríem la paraula a la senyora diputada Núria Segú, representant del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Segú Ferré

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la presència avui aquí de la senyora Meritxell Budó i del senyor Albert Pujol. I també permeti'm que la felicití, senyora Budó, per les noves responsabilitats que té al capdavant d'aquesta entitat, que vostè ho ha dit, vint-i-cinc anys d'història..., que ha estat, durant

aquests vint-i-cinc anys d'història, un exemple de consens i de pluralitat. I estic convençuda que les persones que hi han participat i que hi seguiran participant, doncs, han contribuït al fet que això sigui així. Vostè també ho ha esmentat a la seva intervenció.

Vostè ens ha parlat d'aquests vint-i-cinc anys d'història, que neixen, jo ho recordo, fa uns anys, no?, de la... Vostè n'ha parlat una mica a la seva intervenció: el Fons Català de Cooperació va néixer en allò que vostè ha parlat també, que creu que tendia a ser el futur, com una eina de suport als ajuntaments que no tenen recursos propis –no econòmics, sinó personals–, i sobretot de seguiment i d'avaluació dels projectes, d'aquests diners que hi destinen, que són diners públics, cadascun dels ajuntaments i sobretot els ajuntaments mitjans i més petits.

Va néixer així, jo ho recordo, no?, de la voluntat que a aquests ajuntaments hi hagués una anàlisi dels resultats. I, per tant, que d'aquells projectes que s'hi destinaven recursos de la ciutat –i a vegades no eren solament recursos municipals, sinó que també eren recursos provinents de ciutadans d'aquell municipi–, doncs, se'n fes un seguiment i una autoavaluació i una valoració, d'aquests resultats, i es pogués retre comptes també d'aquests diners.

Jo recordo que el fons, entre d'altres coses..., una de les voluntats dels ajuntaments que van participar-hi en els seus inicis, doncs, era aquesta. I vostè també ha esmentat que després dels anys de bonança econòmica, en què indubtablement, si es podia, molts ajuntaments decidien gestionar part dels seus propis recursos en cooperació a través d'entitats o associacions, fins i tot del mateix municipi, que els permetien també fer aquest seguiment dels resultats i la valoració i autoavaluació, doncs, tornem una mica –ens ho deia vostè, amb les seves paraules, eh?– a aquest objectiu. A d'altres també, però a aquest també potser més instrumental, eh?, a aquesta eina, que vostè en parlava també. I, per tant, compartim plenament que una de..., segurament el paper que ha de jugar el fons és continuar i aprofundir en aquest paper d'eina i de suport més tècnic, eh?, més enllà també d'altres línies de treball, per tant. Malgrat aquesta visió, no?, d'aquest context que vostè ha esmentat, econòmic, difícil i també de davallada de recursos, per lògica, que es destinen a cooperació, doncs, el paper del fons pugui ser per aquí.

Miri, nosaltres vam demanar aquesta compareixença per enllaçar també amb una compareixença que va fer el fons el novembre del 2005, en la qual en aquell moment van parlar la senyora Loli Gómez, la senyora Pilar Rocafort i el senyor Teo Romero plantejant-nos una mica les línies d'actuació del fons, i també una mica de valoració. Creiem que és bo que en aquesta comissió, que parlem de cooperació sobretot en la tasca que tenim, primera, encomanada, no? –que és de control i d'impuls de l'acció del Govern–, també tinguem la possibilitat d'escoltar les administracions locals i una eina com el fons, que també és un actor importantíssim en la cooperació al desenvolupament a Catalunya.

Un fons que –vostè ha dit moltes d'aquestes paraules– porta associades diferents paraules: «cooperació», «unir esforços», «consens», «col·laboració», «coordina-

ció», eh? I no solament dels ajuntaments, sinó amb –ja hi eren, algunes d'aquestes entitats, en el seu origen; alguna s'hi ha anat afegint– la societat civil catalana, eh?

I aquí, en aquesta línia, jo li volia fer una pregunta. Vostè ho ha esmentat una mica, eh?, ha parlat en un determinat moment del codesenvolupament. De fet, el 2005 ja es parlava d'una de les prioritats que vàiem des de l'àmbit municipalista, projectes de cooperació en l'àmbit del codesenvolupament. Ho ha esmentat una mica. Nosaltres creiem –i voldria saber-ne la seva opinió– que això és fonamental: seguir en la línia del codesenvolupament, de projectes en aquest àmbit, bàsicament perquè compleix un doble objectiu. Vostè n'ha parlat força a la seva intervenció, de la necessitat de conscienciar, de sensibilitzar, d'informar els ciutadans dels mateixos municipis, els catalans, en definitiva. I creiem que el codesenvolupament permet això, perquè té un doble impacte positiu, utilitzant terminologia de codesenvolupament, per dir-ho d'alguna manera, no?

Voldríem saber-ne una mica la seva valoració, perquè vostè, al final, també parlava de la necessitat de replantejar-se o de definir –no he entès ben bé si era replantejar-se o era definir de nou, en el marc del nou pla estratègic– les línies prioritàries dels projectes que el fons accepta, eh? Perquè, com vostè ha explicat, són projectes dels ajuntaments que el fons assumeix, i els altres ajuntaments hi poden participar també, si volen. I, per tant, al pla estratègic anterior entenc jo que hi havia una sèrie de criteris o de línies o de principis. Vostè ha parlat de la necessitat no sé si de replantejar-ho, de definir-ho. Voldria saber una mica com ho veu vostè. Ja li avanço que creiem que el codesenvolupament és fonamental per a aquest doble impacte positiu.

Ha explicat també el referent que és el fons, la presència al fons internacional. Jo també vull recordar que al fons ens han copiat el model, fins i tot a la resta de l'Estat espanyol, no? Vull dir, des del País Basc, Galícia, València, Extremadura, Canàries... Em sembla que és l'últim fons Canàries, no? Per tant, crec que en aquesta línia –vostè no n'ha parlat, i voldria saber-ne el seu parer– d'assentar precedents, de ser model, de ser referent, eh?, tant a Espanya com al món, voldríem saber si vostè creu que –sabem que ens ha explicat l'escenari de recursos més complex que tenim– el fons ha de seguir jugant un paper, quin paper ha de seguir jugant o si això ja no és tan prioritari. Voldríem saber-ho, eh?

Més qüestions. Vostè ha parlat de trets diferencials i característics de la cooperació descentralitzada municipalista. Coincidim amb vostè. Hi coincidim en el fet..., i voldria que ens ho expliqués una mica... Quan parlen en el seu llibre del model de la cooperació descentralitzada, eh?, ens parlen dels eixos horitzontal i vertical, no?, els dos eixos tradicionals amb què s'analitza i es practica aquesta cooperació. Voldríem saber si creu..., l'equilibri, cap a on hem d'anar en cooperació. Diu..., ens parla de cooperació descentralitzada, parla de dues referències clàssiques parcialment contradictòries: la vertical, que seria més assistencialista, i l'horitzontal, que té vessants molt més riques i és molt més complexa, eh? I que entenc que el fons els últims anys ha anat més per aquesta segona que

per la primera, i voldríem saber com veu vostè en aquesta línia el futur.

I, per últim, jo li demanaria..., segurament perquè no he pogut seguir al cent per cent la seva intervenció i prendre'n nota. Ha parlat d'aspectes econòmics. Si ens podria repetir l'evolució econòmica de recursos del fons per part dels associats, la d'altres administracions, eh? I aquí, com que també, en la seva memòria, parla de la col·laboració amb el Govern de la Generalitat, del conveni de col·laboració –a la memòria del 2010, que és la que he tingut oportunitat de repassar– que tenen a l'agència, voldríem veure no solament com veu vostè aquest manteniment o no del conveni, el futur d'aquest conveni de col·laboració, amb continguts i també de caràcter econòmic. Aquesta evolució, com la veu, més que res perquè vostè ho ha explicat i era una de les preguntes que jo tenia preparada. Vostè, que té noves responsabilitats, segur que ha fet allò que fem totes les persones: fer una mica de contacte amb els diferents associats per fer-se una mica la composició de lloc, sobretot dels recursos en aquest escenari, no? Per tant, no solament amb els associats com a municipis, sinó també amb el Govern de la Generalitat, fins i tot perquè per a pressupostos futurs –passats, futurs... Una mica com veu vostè aquest tema, i si això té impacte en l'estructura del fons.

El fons, tot i que petita, té una estructura, un personal propi, contractat, no? Per tant, aquest escenari que vostè ens ha marcat, de davallada de recursos... Vostè va tenir l'oportunitat d'assistir a l'altra comissió, que parlaven, en aquest cas, d'un expedient de regulació, no?, fruit, entre d'altres coses, d'una decisió prèvia. En aquest cas –no és el seu cas, perquè vostès no prenen decisions sobre els recursos que aporten els seus socis, però en aquell cas de l'agència sí– el Govern va prendre una decisió de retallar el pressupost, i va tindre una conseqüència clara i directa. En aquest cas no és exactament el mateix, però sí que és cert que, al final, menys recursos signifiquen..., o no, no ho sé. Per això volia preguntar-li la necessitat o no, les dificultats de mantenir aquesta estructura.

I res més. Moltes gràcies, senyora Budó.

El vicepresident

Gràcies, senyora Segú. Passaríem la paraula al senyor Joan Milián, representant del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Juan Milián Querol

Sí, gràcies, senyor president –en aquest cas, senyor vicepresident. Jo volia començar la meua intervenció agraint als representants del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament, la senyora Budó i el senyor Pujol, doncs, que hagin vingut a aquesta comissió a comparèixer, eh?; en aquest cas, a la segona ha estat la vençuda i no ha calgut esperar a una tercera. També m'agradaria felicitar-los pel vint-i-cinquè aniversari del fons.

Jo, com vostè, senyora Budó, és el primer cop que participo en aquesta comissió, així que faré més preguntes

que no pas donar la meua opinió o fer un acte d'autoafirmació de les meues conviccions, en aquest cas sobre la cooperació.

I, en primer lloc, m'agradaria preguntar sobre els efectes de la crisi econòmica, no tant sobre els recursos sinó sobre l'acció de la mateixa organització del fons. Perquè jo suposo que la crisi econòmica actual afecta almenys de dues maneres diferents els ingressos del fons.

Per una banda, els ajuntaments i altres organitzacions municipalistes, com ara els consells comarcals o les diputacions, doncs, tenen uns recursos més limitats que mai. I, en aquest sentit, m'agradaria saber com afecta la reducció significativa de les partides pressupostàries d'aquestes institucions dirigides a la cooperació al desenvolupament, una reducció que vostè ha xifrat en un 30 per cent en el cas dels ajuntaments.

Per altra banda, la crisi econòmica no només afecta les finances municipals, sinó també, i de manera molt dura, la societat catalana. Avui ens trobem amb més d'un miler de catalans per sota del llindar de pobresa, ens trobem que gairebé un de cada dos joves catalans que vol treballar no troba feina. I, per tant, davant d'aquesta situació és més que possible que molts ajuntaments, doncs, hagin decidit que part dels seus recursos, que abans anaven destinats a la cooperació i solidaritat amb països més desfavorits, ara vagin a ajudar a paliar, entre la població catalana, els efectes socials més durs d'aquesta crisi.

Així, doncs, m'agradaria preguntar-li en quina mesura afectarà la reducció de les aportacions dels ajuntaments i altres organitzacions municipalistes les tasques del fons. També m'agradaria preguntar-li si, igual que els ajuntaments, vosaltres, el fons, també us trobeu amb la necessitat de canviar alguna de les prioritats de la vostra actuació per centrar-les més en el nostre país.

Per altra banda, dir que a vegades la política 2.0 és molt útil a l'hora de preparar una intervenció parlamentària, perquè anit mateix vaig penjar al Facebook que avui teníem aquesta compareixença, i de seguida, doncs, van sorgir moltes preguntes i propostes d'alguns membres d'ajuntaments catalans. I m'agradaria traslladar-ne una d'elles, no? Diferents persones m'han insistit en la necessitat de fer una campanya directa, explicativa als nous regidors dels ajuntaments catalans, que fa menys d'un any que van ser elegits i que potser no coneixen suficientment la feina que esteu fent.

Jo abans veia a la vostra pàgina web que el passat mes de novembre va fer les Jornades de Formació per a Tècnics Municipals i Càrrecs Electes a les capitals de les quatre províncies catalanes. Però, atès que, per exemple, l'assistència a Barcelona va ser d'unes trenta persones, segons la nota de premsa que va passar, doncs, potser seria interessant fer una campanya explicativa més intensa als diferents municipis.

Després, respecte als projectes i la destinació dels fons, la veritat és que suposo que la realitat del fons català és que heu d'actuar en moltes ocasions, no? És difícil fer una planificació, perquè heu d'actuar en situacions d'emergència, sobretot en la reconstrucció

de zones afectades per una catàstrofe natural, com van ser recentment els terratrèmols del Perú o d'Haití. Per tant, m'agradaria saber quina part dels vostres recursos podeu preveure realment..., on aniran a parar els propers quatre anys i quina part està més subjecta a aquests casos d'emergència. I, si hi ha molts casos d'emergència, quines prioritats o quins criteris feu servir a l'hora de deixar de destinar recursos a zones previstes, per fer-ho en aquests casos d'urgència.

Finalment, una última qüestió que volia plantejar és la col·laboració amb la Generalitat, que vostè, doncs, també n'ha parlat. I, més enllà de l'òbvia col·laboració amb l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, també m'agradaria preguntar-vos si col·laboreu, o us ho heu plantejat, amb altres agències de la Generalitat de Catalunya com ara podria ser ACCIÓ, l'agència de suport a la competitivitat de l'empresa catalana. I ho dic perquè allò desitjable en cooperació és morir d'èxit, és que la cooperació hagi servit, doncs, per a deixar de ser necessària. I, en aquest sentit, podeu anar molt de la mà, crec, del sector privat, de les empreses catalanes que decideixen invertir, doncs, en zones que s'estan desenvolupant.

Bé, jo crec que ja li he fet bastantes preguntes. No vull abusar més, només agrair-li un cop més la seua compareixença.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyor Milián. Passaríem la paraula a la representant del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyor president. I, presidenta del Fons Català de Cooperació, en tot cas disculpar-nos també perquè l'altre dia la vàrem fer venir..., els vàrem fer venir i a darrera hora va haver de caure la seva compareixença. Per tant, vagin per endavant també..., em sumo a les disculpes de la resta de grups que ja li ho han dit.

Jo volia parlar de tres temes ràpidament, abans que el president em talli el temps. Un és el paper del fons, o el reconeixement que crec que hem de fer i que és important que es faci. I abans es parlava de la necessitat que el fons comparegui regularment a la comissió, per fer també un seguiment o una coresponsabilitat del que..., un coneixement del que està treballant. Parlar d'aquesta situació que vivim ara i que n'heu fet menció, sobre la reducció de recursos, i també parlar de futur, molt ràpidament.

S'ha dit en diverses intervencions ja, i ho heu fet vosaltres a la vostra presentació: el paper fonamental que ha anat tenint, des dels seus inicis, el fons. Sobretot... No només pels projectes i l'impacte que ha pogut anar tenint en els països receptors, de l'ajuda o dels projectes, no?, i en aquestes relacions bilaterals que anant pel país veiem –fruit d'agermanaments, fruit del treball i la cooperació entre ajuntaments del nord i del sud–,

però sobretot també pel suport als mateixos ajuntaments. Ara es parlava, no?, des del Grup Popular, de la formació de tècnics i de regidors –el suport, l'acompanyament. La necessitat d'anar sensibilitzant els ajuntaments en la necessitat, primer, de crear àrees en els ajuntaments; que hi hagués àrees de cooperació en què hi hagués, després, professionals i tècnics que portessin aquestes àrees. I, per tant, anar apoderant també el teixit que des d'aquí es dedica a la cooperació, tant a nivell polític com a nivell més tècnic.

Crec que aquesta és una feina important que ha anat fent el fons, aquest acompanyament al costat dels ens locals, i que fins i tot té alguns elements que no són simbòlics, però que són cridaners, no? Tant a nivell de l'Estat com a nivell català tenim legislació que ens obliga a destinar el 0,7 per cent del nostre pressupost a cooperació. Ni a nivell de l'Estat ni a nivell dels pressupostos catalans ho hem fet mai. Ara, a més a més, anem endarrere.

En canvi, sí que hi ha ajuntaments que no només han arribat al 0,7, sinó que han arribat a l'1 per cent dels seus pressupostos, i pocs, per dir-ho així, se n'allunyen, no? I fan un esforç important, malgrat el que deïeu a l'inici, que és que la cooperació no forma part de les obligacions dels ens locals ni tenen cap obligació, per dir-ho així, competencial a destinar-hi recursos, o a fer-ne sensibilització o a tenir-hi àrees de govern o àrees de treball. Per tant, és encara un esforç més important, atès que no en tenen l'obligació.

Heu dit que es reduïa..., no? –i ara vaig a la part de recursos. En una situació actual, els recursos al fons crec que es reduïen un 30 per cent, a causa de les aportacions..., o que les aportacions dels ajuntaments s'havien reduït al voltant d'un 30. En el cas del pressupost de la Generalitat la reducció és molt més alta, malgrat que la competència existeix: passa del 50 per cent, la reducció en els pressupostos.

I ahir sentíem algunes..., una intervenció d'un grup que ara no hi és, però que deia que els pressupostos de l'agència catalana havien de desaparèixer perquè en uns moments de necessitats, doncs, on anàvem nosaltres a cooperar amb d'altres, quan la nostra població ja tenia prou dificultats o els nostres pressupostos ja tenien prou dificultats. No puc estar més en desacord amb afirmacions d'aquest tipus. I, per tant, crec que val la pena també de dir que, malgrat les dificultats que hi pugui haver per quadrar els números en totes les àrees, no és només una qüestió –que és l'única discrepància, que crec que no ho és tant, eh?..., però del que us he sentit explicar– de valors, i que creguem en el fet que cal fer aportacions a projectes de solidaritat o tenir polítiques de solidaritat a casa nostra i a les nostres institucions. És una qüestió també de justícia i és una obligació també fruit de la coresponsabilitat que tenim amb aquests altres pobles del món, amb les altres societats. Però també en un interès molt propi, i molt proper, i molt interessat, si es pot dir així, de la nostra pròpia seguretat i de la nostra pròpia estabilitat. Un món més just, un món menys desigual, un món sense misèria, sense fam i sense injustícia també és un món més segur; no només per als del sud, també ho és

per als del nord. I, malauradament, en podríem trobar exemples arreu del món.

Per tant, fins i tot en interès propi, fins i tot per valors, però també per obligació i per la pròpia realitat, ens interessa que la cooperació existeixi. I no només que existeixi per pal·liar situacions, doncs, que ens poden «frapar» des del punt de vista humanitari o des del punt de vista de la sensibilitat, sinó que existeixi des del punt de vista de la transformació. És a dir, que tingui impacte en el fet que allà on es produeixen els projectes de cooperació no només es pal·liï una situació, sinó que s'apoderi la gent per viure millor, per sortir-se'n, de la situació en què puguin estar vivint.

Acabar amb la desigualtat és també no només transformar les societats que reben els projectes de cooperació; és transformar també les nostres i canviar també la nostra manera de produir, de comprar, de vendre, i moltes vegades de relacionar-nos amb la resta del món. A vegades és evident que això ens queda lluny dels objectius dels projectes de cooperació o de les àrees de cooperació, però no podem perdre-ho de vista.

En tot cas, la reducció d'aquests recursos és evident que té un impacte en els projectes que s'estan desenvolupant. Té impacte també a casa nostra; ara es parlava de l'ERO de l'agència catalana. És evident que deixa gent al carrer, el fet de reduir pressupostos de cooperació. No només empobreix la nostra relació amb altres països del món, sinó que empobreix també que hi hagi gent que es quedi sense feina. I el nostre teixit social, no? Les organitzacions que durant anys han anat creant una capacitat..., els professionals que s'han anat formant per fer aquesta feina també perden possibilitat de treballar-hi, alguns han de marxar. També és aquest un sector que està exportant, per dir-ho així, a altres països, perquè aquí ja no poden treballar.

I, en tot cas, el que és segur –i en això sí que coincidim amb algunes de les coses que heu expressat– és que en aquestes circumstàncies, volgudes o no, i en les quals ens trobem, de reducció de recursos, la prioritització i afinar els objectius i els projectes és més fonamental que mai, però sobretot el que és importantíssim és, no sé si dir-ne «austeritat», però sí: austeritat i transparència. És a dir que la gestió dels recursos sigui més immaculada –si em permeteu dir-ho així– que mai, que no hi hagi cap mena de dubte sobre l'ús, la utilitat i el destí de cada un dels recursos que es tenen, perquè són més escassos que mai i, per tant, més importants i més fonamentals que mai.

Nosaltres, que som molt crítics amb les reduccions dels pressupostos perquè creiem que hi ha alternatives i que hi ha maneres d'incrementar-los també per altres vies –i això em sembla que no hem de tornar-ho a dir, perquè som claríssims–, també és veritat que en això també som molt clars i que, per tant, volem oferir tota la col·laboració que calgui a l'hora de ser molt clars, molt transparents, per donar tota la legitimitat i tota la credibilitat, precisament, als projectes i a la gestió d'organitzacions i de xarxes com és el fons.

Finalment, acabo ja amb el tema de futur. Heu parlat del pla estratègic i diria que..., bé, d'un procés participatiu, del que anomenàveu... Segurament és el que to-

ca, si es permet dir-ho així, no?, en una organització, que en el fons és una xarxa –com és el fons. I, per tant, la necessitat d'enquadrar el paper de tots els municipis.

Ja sé que tots heu destacat el paper que és transversal des del punt de vista ideològic i de totes les forces polítiques. A mi el que em sorprèn més i el que m'agrada més, fins i tot, del fons no és la barreja només de diversos..., de l'origen o de la ideologia dels diferents components, sinó la mida. Crec que a nivell municipal es distingeix més un ajuntament gran d'un petit, que no pas d'un color o d'un altre, per la capacitat, pels recursos, per les potencialitats que pugui tenir.

I, de fet, una de les preguntes que us volia fer, per fer una mica de pessigolles (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, president–, és la relació amb l'Ajuntament de Barcelona, que sempre havia estat una relació de germà gran a germà petit, per dir-ho així, si es pot dir. Una mica, doncs, amb certa tensió entre l'Ajuntament de Barcelona –precisament per la mida i la potencialitat, no?, la potència de la seva cooperació– i el fons. Sé que n'és membre, i segurament s'hi està treballant, i per tant donar-los l'oportunitat de parlar-ne.

I la darrera pregunta –es feia també des del Grup Socialista– és si ens podeu aprofundir sobre els temes de codesenvolupament, perquè em sembla que és una de les línies que el fons hi va ser pioner a l'hora de plantejar-la i que segurament és on tenim molt a aprofundir.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies, senyora Camats. Ara farem un canvi de presidència; l'ocuparà la senyora Caterina Mieras, que és la persona de més edat present en aquesta sala.

(*Veus de fons i rialles. Pausa.*)

La presidenta d'edat

Gràcies. És un orgull ser la persona de més edat d'aquesta (*rialles*) comissió. I per molts anys. Molt bé.

Crec que ara toca..., té la paraula, per part d'Esquerra Republicana, la il·lustre senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Sí, gràcies. De fet, el representant en aquesta comissió és el diputat Pere Aragonès, però com que és fora del continent quasi que parlaré jo. (*L'oradora riu.*) Gràcies als representants del fons català, la senyora Meritxell Budó i el senyor Albert Pujol.

S'han dit moltes coses. Jo potser sí que faré una intervenció més de reflexió, d'introducció i d'aproximació al que creiem..., les persones que han preparat amb mi aquesta intervenció, que certament tenen prou coneixement en la cooperació al desenvolupament, en aquests darrers anys.

Per tant, m'agradaria començar amb una fase així com més introductòria, doncs, fent aquesta valoració. El

model de desenvolupament ha entrat en aquests darrers anys en una profunda crisi mundial, i les conseqüències econòmiques, alimentàries i ambientals han afectat greument milions de persones. Aquesta situació ha empitjorat en la mesura que la crisi financera també ha afectat els compromisos dels donants de l'ajuda oficial al desenvolupament, i ha provocat una retallada molt gran en el finançament del desenvolupament als països més empobrits. I un cas l'estem veient avui, doncs, parlant de tretes per cent i d'ajuntaments que els pateixen els seus compromisos –arribar als seus compromisos.

I ara, quan internacionalment és més reconegut el paper determinant de la cooperació pública descentralitzada en l'arena internacional, tal com reconeix la gent d'ACCIÓ o d'ACRA sobre l'eficàcia de l'ajuda, és quan més perilla la pervivència del model català de cooperació municipalista.

En aquesta crisi, segurament, hi han tingut molt a veure la manca de resultats tangibles de l'ajuda oficial al desenvolupament; la poca connexió del teixit solidari català amb una ciutadania que no percep les polítiques de cooperació com una prioritat per als municipis en temps de crisi, ja sigui perquè no s'ha avaluat prou la feina feta i no s'han rendit comptes davant la ciutadania o perquè la tasca de sensibilització feta fins ara potser no ha estat prou eficaç. I, davant d'aquesta situació, en aquest context de crisi, doncs, aquests anys, aquests darrers anys –durant 2010, 2011, 2012, sobretot–, han començat a aparèixer certs discursos populistes.

I ara mateix hi feia una referència. Ahir mateix sentíem en aquesta mateixa seu parlamentària un discurs que reivindica tancar l'aixeta, com si la cooperació fos un privilegi que només ens podem permetre en èpoques de vaques grasses, però que ara no toca. Oblidem segurament que la solidaritat no és donar el que ens sobra, sinó compartir el que tenim, i que el compromís solidari és un acte de responsabilitat i de coherència, més que de generositat i d'assistència caritativa.

Recordem que l'any 2009 el Centre d'Estudis d'Opinió va fer una enquesta als catalans sobre cooperació al desenvolupament. I entre els resultats que feien referència a l'àmbit municipal destacava que el 73 per cent dels enquestats declaraven estar d'acord amb el fet que els ajuntaments dediquessin una part del seu pressupost a cooperar en el desenvolupament, i un 74 per cent es mostrava favorable que les administracions públiques introduïssin criteris ètics a les seves compres i contractacions.

Per tant, en resum, tenim una crisi de finançament del desenvolupament que agreuja les desigualtats nord-sud, un major reconeixement internacional del paper dels municipis en l'eficàcia de l'ajuda al desenvolupament, una evident manca de resultats dels darrers anys, que provoca una pèrdua de confiança de la ciutadania en els actors tradicionals de cooperació i l'aparició de discursos populistes que proposen retallar la solidaritat, i un alt percentatge de la ciutadania, que s'adhereix als principis de la cooperació, que continua estant d'acord amb el fet que els ajuntaments dediquin una part del seu pressupost a cooperar al desenvolupament.

Davant aquesta nova realitat, és pertinent fer una aturada per analitzar els reptes del principal instrument de solidaritat internacional que hem tingut a Catalunya en els darrers trenta anys als ajuntaments. I això passa per revisar el paper de qui ha de ser, ha de tornar a ser, ha de liderar el motor de la cooperació municipalista al desenvolupament de Catalunya: el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

Per tant, avui defensar el compromís solidari del desenvolupament humà des dels ajuntaments catalans significa, en primer lloc, no fer marxa enrere en l'esforç percentual en el seu finançament, i, en segon lloc, desplegar una política pública alineada amb els valors solidaris del poble català. Que el sud acompanyi processos locals per eradicar pobresa, lluitar contra les desigualtats i prevenir catàstrofes humanitàries, i el nord contribueixi a construir una ciutadania crítica, solidària i responsable mitjançant l'educació per al desenvolupament.

És per aquesta raó que és fonamental que l'ajuntament faci pedagogia activa en el seu compromís solidari i que eviti que es reproduïxin casos com els d'ajuntaments de Madrid o València, on la retallada en matèria de cooperació arriba fins als zero euros i que han suposat un torpede a la tasca de sensibilització a la ciutadania que fan els actors de la societat civil.

Són molts els reptes de la cooperació municipalista al desenvolupament. Nosaltres ens en plantejem set, entre els quals, doncs, mantenir l'esforç, evidentment, percentual d'aquest 0,7 per cent dels tributs municipals; o activar mecanismes d'avaluació i seguiment de les actuacions com una eina de refresc continu a la ciutadania; o desplegar campanyes de sensibilització; millorar els mecanismes de transparència; activar canals per a la rendició de comptes –és importantíssim–, i també establir criteris ètics, socials, mediambientals en les compres de béns i serveis municipals, per exemple, no? És evident que per encarar aquests reptes necessitem més que mai una eina que lideri aquest esforç i que es posi al capdavant de la cooperació municipalista en temps de crisi.

Per tant, al fons català, en el nou context a Catalunya, què li demanem? Li demanem que sigui exemple de treball conjunt entre les administracions públiques i les entitats de la societat civil, per estalviar costos i ser eficient i eficaç. Una tasca que, en un context de crisi com el que vivim, afecta especialment els ens locals catalans i les organitzacions no governamentals al desenvolupament, que és més necessària que mai.

Avui li correspon a la senyora Budó presidir el nou Fons Català de Cooperació i que es recuperi el treball de consens entre les diferents forces polítiques que governen els ajuntaments socis del fons. I cal aprofitar l'oportunitat d'aquest relleu de la presidència per evitar enfrontaments entre blocs partidistes. Molts de vostès ja deuen saber del que parlo, però és hora de fer pinya.

Si durant el darrer període del fons s'ha caracteritzat per una retirada discreta de l'escenari públic –del fons–, el que ens cal ara és girar aquest esquema com un mitjà i recuperar la tasca pedagògica i de servei

públic del fons com el millor actor que hi ha per fer sensibilització a la ciutadania i amb els ens locals, sobre la importància de mantenir l'esforç solidari en matèria de cooperació.

També és una oportunitat per a vostè, com a representant del seu partit també, a l'hora de trencar amb una imatge de partit que retalla la solidaritat en temps de crisi, i pot actuar de tallafoc davant la percepció de les entitats de la societat civil que s'han vist greument afectades per la rebaixa de pressupost de la Generalitat en matèria de cooperació al desenvolupament.

També és una gran oportunitat per allunyar-se dels postulats d'altres partits polítics, que suprimeixen les partides de cooperació sota l'excusa de la crisi en molts dels ajuntaments on governen, perquè argumenten que és una competència del Govern de l'Estat. I sap que, si vol, trobarà aliats, doncs, en el nostre mateix grup, per exemple.

És evident, parlant de noves prioritats, que cal fer un exercici de simplificació i d'especialització i d'adequació a la nova realitat, derivada de les dificultats econòmiques que pateixen els socis del fons. I aquest exercici caldrà fer-lo amb rapidesa i d'una manera clara i entenedora per a tots els socis i els actors.

El fet que ens trobem amb pressupostos municipals que es veuen obligats a reduir partides per encarar la manca de recursos econòmics no ha de limitar la possibilitat i el repte de fer una primera proposta, com la de pla de xoc que arribi a tres-cents socis en un període màxim de dos o tres mesos. Un cop superat aquest escull, caldrà planificar un model de fons que necessitem per al futur, i prioritant algunes línies d'actuació que creiem que alguns..., aquestes línies, que segueixen uns grans principis.

Podríem resumir-los en quatre, que podrien ser prioritzar les quatre línies principals del treball per als propers quatre anys: l'especialització en l'educació per al desenvolupament; l'avaluació dels projectes i els programes; l'acompanyament als ens locals en polítiques de codesenvolupament, i la reconducció de projectes i programes finançats als països socis del sud en àmbits tan importants com la governança democràtica, l'enfortiment del municipalisme i la participació ciutadana.

Una segona línia –i ja acabo–, una segona prioritat, seria adaptar l'equip tècnic a les noves necessitats del Fons Català de Cooperació, tenint en compte, doncs, la nova situació econòmica dels socis i dels projectes derivats d'això.

Una tercera línia, recuperar la interlocució i la coordinació amb la resta d'actors de la cooperació catalana.

I la quarta, recuperar la dimensió internacional del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament.

Aquestes serien a grans trets les reflexions i les propostes que faríem al fons català, però no podem deixar de preguntar una qüestió molt concreta que ja ha estat preguntada per altres diputats d'altres grups, que és si ens pot explicar com afectarà la reducció dràstica del pressupost de l'Agència Catalana de Coopera-

ció al Desenvolupament els projectes que tenen començats.

Moltes gràcies. Reitero l'agraïment a la compareixença d'avui.

La presidenta d'edat

Moltes gràcies. Doncs, ara tindria la paraula la senyora Meritxell Budó... (*Veus de fons.*) Ah, perdó. (*Veus de fons.*) Perdó. Doncs... (*La presidenta d'edat dona la paraula a Elisabeth Abad i Giralt.*)

Elisabeth Abad i Giralt

Benvinguts, senyora Budó i senyor Pujol. En primer lloc, felicitar la nova presidenta, i gràcies també per la seva intervenció.

Jo, molt breument, dir que vostè compareix aquí avui com a responsable del fons. Evidentment, és aquí on ha de comparèixer per parlar del fons, en tant que institució i organització que fa vint-i-cinc anys que existeix; com s'ha dit, fundada fa vint-i-cinc anys per la societat civil i els ajuntaments de Catalunya, així com altres organitzacions municipalistes com les diputacions, consells comarcals i mancomunitats, per tal d'optimitzar recursos en pro del desenvolupament dels països del sud.

Cal, però, destacar que, tot i que Convergència i Unió, amb representants municipals, ha participat des de fa temps en totes les juntes del fons i, per tant, n'és part, vostè, com a representant municipal, en tant que alcaldessa de la Garriga, va ser escollida presidenta d'aquesta institució a l'última assemblea de l'11 d'octubre del 2011, per la qual cosa, com ja he comentat abans, la felicitem. Però que també entenem que vostè avui ha exposat un balanç de gestió en un moment que vostè no..., d'una etapa passada, que vostè no n'era part.

Vostè, com a presidenta, no hi ha participat, o sigui, queda clar. Però entenem, per tant, que el seu balanç de gestió sigui d'una gestió passada i que també en la seva exposició, doncs, hagi parlat de futures línies d'actuació a partir de la data del seu mandat, sota la seva presidència i la seva responsabilitat. També vull deixar clar que encara, pel que en tinc coneixement, s'està implementant el pla estratègic del fons del 2008-2012.

Destacar els vint-i-cinc anys coordinant, gestionant i aglutinant esforços per augmentar l'eficàcia de l'ajut de la cooperació descentralitzada municipal, impulsant la cooperació municipal en pro del desenvolupament dels països del sud. Vint-i-cinc anys fent de pont interadministratiu entre municipis i la societat civil, i, com he dit, optimitzant l'eficàcia de l'ajut al desenvolupament per a molts municipis de Catalunya.

Per tant, des del nostre grup parlamentari, el de Convergència i Unió, considerem el Fons Català de Cooperació al Desenvolupament com una bona eina de coordinació i de promoció de la cooperació descentralitzada, que aquest grup parlamentari, amb representants tant aquí, al Parlament, com en el Congrés dels Diputats, sempre ha defensat, i que sembla que ara pot estar en

perill perquè algunes comunitats autònomes o alguns ajuntaments de l'Estat espanyol, o fins i tot algun grup d'aquesta cambra, en tenen seriosos dubtes.

Del balanç del mandat 2004-2006, només voldré destacar quatre notes en positiu, que són: el compliment dels objectius fixats, realment el bon posicionament de futur, el bon control i seguiment de les col·laboracions en els projectes i, sobretot també, la gestió de l'emergència.

Després de vint-i-cinc anys del fons vostè inicia una nova etapa, etapa complicada per a la cooperació, atesa la crisi econòmica, crisi que ja han comentat vostè mateixa i altres grups d'aquí la cambra. Crisi econòmica que també pateixen, evidentment, alguns governs municipals, entitats locals i la societat civil.

I aquí és on faria la nostra pregunta, tenint en compte que jo tenia altres preguntes a fer però que els representants dels altres grups parlamentaris ja han fet. Però que també vull deixar-ne constància: que són, evidentment, la gestió de l'emergència, la col·laboració amb el Govern de la Generalitat i també amb l'Ajuntament de Barcelona.

Dit això, la meua pregunta seria: sabem que el 30 de desembre del 2010 el fons tenia 310 socis; en aquest últim any, que vostè no n'era presidenta i que ara n'és presidenta, s'han portat a terme altes o baixes?

També voldríem saber com han evolucionat les aportacions dels diferents socis, principalment les aportacions dels municipis que en aquests moments pateixen molt més la crisi que altres, però en qualsevol cas tots els que pateixen la crisi. I, si cal, quines són les actuacions que tenen previstes de cara al futur per fer front a una possible conseqüència de la crisi i de la reducció dels fons del Fons Català de Cooperació.

Aquestes són les meves preguntes, els meus interrogants. Donar-los les gràcies novament. Li desitgem molt encert i èxit en la seva nova etapa i, per què no?, optimisme i valentia per tirar endavant els objectius del fons català.

Gràcies.

La presidenta d'edat

Gràcies, diputada, i disculpi una vegada més. Ara sí que té la paraula la senyora Meritxell Budó. Amb quinze minuts, més o menys –perquè li han fet moltes preguntes–, doncs, per intentar respondre a totes elles.

Gràcies.

Meritxell Budó Pla

Gràcies, presidenta. Bé, intentaré respondre-les totes; pot ser que me'n deixi..., que me'n hagi deixat alguna.

Primer de tot, també aprofito per donar les gràcies –perquè ara ja són aquí– als meus companys de la junta, a darrere, al fons, que avui ens acompanyen també, que són l'Alba Bou, regidora del Prat –regidora de Cooperació del Prat, i que és la tesorera del fons–, i el se-

nyor Pere Trias, alcalde de Vilajuïga i secretari del Fons Català de Cooperació.

A veure, començaré per l'ordre en què m'ho he anat apuntant i, bé, m'imagino que, com que moltes s'han repetit, doncs, ja les donarem per contestades, no? A veure, les línies estratègiques del futur del fons, és a dir, aquest nou pla de mandat, l'estem començant a treballar –l'estem començant a treballar. I per això des de la junta del fons hem cregut necessari crear tres comissions, que són la Comissió de Pau, la Comissió de Municipalisme i la Comissió de Codesenvolupament. Perquè entenem que aquests són els nostres eixos principals, amb els quals hem de ser capaços de desenvolupar aquest nou pla estratègic.

Això es farà en un procés participatiu que es treballarà des d'aquestes tres comissions, i del que surti d'aquí, doncs, farem el pla estratègic. Però jo penso que això ja marca molt clarament els objectius que hem de seguir treballant i que han de regular aquest nou pla de mandat, no?

Pel que fa a la relació amb els diferents fons, doncs, saben que hi ha la confederació de fons, que és, diguem-ne, l'entitat que aglutina els diferents fons estatals. Aquesta confederació de fons la presideix el Fons Català de Cooperació; en aquests moments, doncs, jo, com a presidenta, presideixo la confederació de fons. Val a dir que a aquesta confederació se li ha de donar un impuls, perquè en aquests darrers temps havia quedat com una mica esmoreïda la seva tasca, o la seva representativitat, no?

De fet, s'està treballant perquè alguns fons que havien abandonat aquesta confederació tornin a incloure-s'hi, com eren els fons de les Pitiüses, el fons mallorquí i el fons menorquí. Ara, en breu, doncs, em reuniré amb els fons de les Illes per treballar amb ells perquè es puguin incorporar a la confederació de fons. Creiem que és important, fer aquesta xarxa entre diferents fons a nivell estatal, perquè pensem, doncs, que hi han uns moments en què sembla que el Govern de l'Estat, doncs..., diguem que aquesta sensibilitat amb la cooperació i el desenvolupament podríem dir que no és una de les seves prioritats polítiques –podríem dir-ho així. Doncs, bé, d'alguna manera, tenir aquesta força des dels diferents fons de l'Estat espanyol per poder seguir treballant, i que l'Estat segueixi apostant en la mesura del possible per aquestes polítiques de solidaritat.

També, des del fons, es presideix un grup de treball a dins de CGLU, de Ciutats i Governos Locals Units, que és el grup de treball de migracions. I penso que això, en el nostre Estat, és molt important, perquè nosaltres ara hem fet un salt, no? I hem passat de ser un país receptor d'immigració a ser un país emissor, amb el benentès que, a més a més, els ciutadans que se'n van a fora són els més formats. I això, doncs, realment, és un moviment que s'està produint i que penso que no s'aturarà de manera immediata; penso que això anirà en creixement. I cal reflexionar també molt sobre aquest paper, no?, de l'Estat espanyol, que ha passat de ser receptor a ser emissor. Crec que és un tema important. I com l'Estat espanyol, alguns altres estats d'Eu-

ropa també es troben amb aquestes dificultats, o també a nivell mundial, no? Doncs que les migracions eren de sud a nord, i ara són de nord a sud. I això, doncs, també cal posar-ho sobre la taula, i per això penso que és molt important poder estar a dintre d'aquests organismes i poder debatre a nivell internacional tots aquests canvis que s'estan produint al nostre planeta.

Pel que feia als temes de cooperació vertical i horitzontal, a veure, tradicionalment la cooperació ha sigut vertical, i d'alguna manera era com una cooperació... A veure, que no dic que no fos necessària, evidentment ho era, però potser era inclús imposada. Era allò..., el del nord imposa al del sud com ho ha de fer, quin model ha de seguir, què ha de fer, «venim a ajudar-vos». I era aquesta cooperació, així, més, diguem-ne, immediata. Però, en tot cas, al meu entendre, el fons ha d'anar treballant més cap al que és la cooperació horitzontal, que ens puguem parlar de tu a tu, que estiguem al mateix nivell, el municipi que coopera amb el municipi que és ajudat. Que es pugui parlar i que es pugui treballar d'igual a igual, no?

I penso que la cooperació que hem d'oferir des dels municipis és el que sabem fer en els municipis. Nosaltres, doncs, sabem fer un cadastre, sabem treballar la governança –tenim el coneixement d'això–, sabem treballar el sanejament de les aigües, la recollida de residus. I són aquests coneixements que nosaltres també podem exportar a aquests socis que tenim; però poder-los-ho ensenyar de tu a tu. És cert que nosaltres..., ells no tenen el desenvolupament que podem tenir nosaltres ni el coneixement, però sí que ho hem de veure com una ajuda d'igual a igual, no?, que en cap cas hi hagi aquest sentiment, bé, com d'inferioritat. I per això la nostra..., és molt important. És molt important treballar en aquesta línia de la cooperació horitzontal, i penso que això ha de definir-ho el pla estratègic de futur.

I això també hauria d'anar molt lligat al codesenvolupament, no? A les nostres entitats d'immigrants d'aquí, doncs, se les ha d'ajudar, no?, vull dir, és un treball que es fa des d'aquí també amb els seus pobles d'origen. I penso que també, doncs, aquest codesenvolupament evidentment que seguirà sent una línia estratègica del fons català, perquè així, primera, ens ho demanen, i així creiem que ha de ser. I, a més a més, aquest codesenvolupament reporta en les dues línies, no? I això, aquest *feedback*, també és molt important. Llavors, en aquest sentit, també el codesenvolupament, evidentment... I per això aquesta comissió de codesenvolupament a l'hora de treballar les estratègies de futur.

Pel que fa als aspectes econòmics, a veure..., bé, ja abans ho he dit, no? La cooperació als ens locals des del 2005 al 2008, que són les dades que tenim publicades, s'ha incrementat en gairebé 7 milions d'euros. Destinàvem uns 21.400.000 euros l'any 2005 a cooperació, i el 2008, 28.600.000 euros; és a dir que del 2005 al 2008 aquest creixement va ser molt important, de la cooperació als ens locals.

Pel que fa a les aportacions que es gestionaven d'aquests totals al fons, això no ha canviat; és a dir, el 2005 gestionàvem uns 4.700.000 euros, i el 2008, uns 4.725.000 euros. Vol dir que a nivell de fons els

recursos s'han anat mantenint alhora que la cooperació local sí que incrementava, i notablement, les seves aportacions a les polítiques de solidaritat. I aquesta és una reflexió, que és el que feia, no?, que aquest és el paper que ara el fons haurà de jugar, doncs, perquè penso que és l'eina que ha de saber canalitzar. Però per poder fer això els ajuntaments s'han de sentir participants i s'han de sentir part del fons. És a dir, aquesta sensació que joestic com a soci pagant una quota i no tinc cap *feedback* ni cap *report* de què passa allà, doncs, penso que això no és gens positiu. Perquè la gent ho pot deixar de veure com aquesta eina tan necessària, no?

I aquesta és la nostra feina, doncs: sensibilitzar i fer coneixedors els nostres socis de què es fa amb els seus diners, quina és l'estructura del fons, on ens permet arribar. Perquè penso que ben explicat i ben entès, doncs, tornarem a recuperar aquesta força que inicialment va tenir el fons i que, de fet, amb aquesta finalitat es va crear.

A veure, pel que fa al tema de l'Agència Catalana de Cooperació i les aportacions que s'han fet al fons català... On ho teníem això? (*Pausa.*) Aquí, d'acord. A veure, l'any 2006... Aquí són unes xifres, bé, que ja veuran vostès mateixos que són molt elevades, eh? L'any 2006 hi ha una aportació de la Generalitat de Catalunya d'1 milió i mig d'euros; el 2007... Això va lligat amb addendes i projectes, eh? És a dir, no és allò d'1 milió i mig a fons perdut, i l'any 2007 passem a 380.000, i diu: «Caram, 1 milió i mig, i 200.000 euros menys.» Doncs, sí, hi ha 1.120.000 euros menys el 2007, hi ha l'aportació de 380.000 euros. El 2008 hi ha una aportació de 742.000; el 2009, 711.000; el 2010 no hi ha aportació. (*Veus de fons.*) Bé, bé, però en tot cas es fa el 2011, l'aportació. El 2011 hi torna a haver una aportació de 300.000 euros.

I el 2012 la previsió, doncs, entenent..., com tots són conscients, vostès, i l'altre dia els vaig veure aquí quan vaig, a més a més, estar de públic a la compareixença del director general de l'agència catalana... Doncs, l'aportació d'enguany s'ha negociat sent conscients, doncs, de les dificultats de..., bé, dels recursos que té l'agència catalana. Doncs, l'aportació ha estat..., bé, el compromís és de fer una aportació de 150.000 euros al fons català, alhora que també se'ns ha ofert la possibilitat –i que des del fons l'estem valorant– de cedir-nos un espai perquè el fons català deixi de pagar una despesa molt important que té, que és el lloguer de les instal·lacions. Al fons català estem pagant en l'actualitat 100.000 euros de lloguer del nostre local, l'any. Clar, llavors, si se'ns fa aquesta aportació amb espècies, d'alguna manera ja compensaria la rebaixada aquesta dels 300.000 als 150.000, perquè ja tornaríem a estar en un..., bé, una aportació en diners i una altra en espècies, no? Jo penso que aquesta és una bona opció que se'ns ha donat des de la Generalitat de Catalunya, i que en aquests moments en què l'estructura humana del fons crec que està ben dimensionada i ben equilibrada, doncs, si podem buscar un altre tipus de despesa i poder seguir mantenint aquesta estructura, que fa una tasca molt important, nosaltres..., la nostra voluntat, evidentment, és que això segueixi sent així.

Per això, que evidentment que els efectes de la crisi es notaran, doncs, en l'organització del fons, perquè al fons ens financem amb el 10 per cent. És a dir, a part d'aquestes aportacions..., que l'Ajuntament de Barcelona –ja ho aprofito també, que m'ho han preguntat– fa una aportació anual de vuitanta mil euros. Fins ara l'havia fet, i és voluntat –i així s'està treballant al nou conveni amb l'Ajuntament de Barcelona–..., seguirà sent la mateixa aportació durant aquest mandat. Aquest compromís ja hi és per part del regidor, i s'està treballant, doncs, per signar aquest conveni. I també amb la Diputació de Barcelona, amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona... Vull dir que això..., segueixen aquestes relacions i aquestes col·laboracions.

Però, a part d'això, tenim les aportacions dels municipis als seus projectes, de les quals el fons català, diguem-ne, se'n queda un 10 per cent per pagar la seva estructura, no?, i el seu funcionament. I aquest 10 per cent és el que es veurà reduït, perquè la resta més o menys ja està tot. És aquest 10 per cent d'aportacions el que es veurà reduït. Perquè encara que molts municipis hem fet l'esforç, no? –per exemple, a la Garriga hem fet l'esforç de seguir mantenint el 0,8 per cent que tenim del pressupost–, és evident que si el pressupost baixa en la seva totalitat perquè els ingressos baixen, aquest 0,8, encara que el mantinguís, no serà la mateixa aportació. És proporcional: que disminuirà, amb la qual cosa també disminuirà el percentatge que es quedarà el fons per gestionar aquesta despesa.

Val a dir que molts ajuntaments estan fent aquest esforç de poder mantenir el seu percentatge d'aquestes polítiques de solidaritat, però que sí que és cert que hi han ajuntaments que han donat..., bé, que estan comunicant la seva voluntat de cursar baixa del fons català, i inclús de deixar de fer cooperació.

I, en aquest sentit, penso que nosaltres estem treballant en la línia de fer una sensibilització molt important en aquests municipis. A més a més, estem demanant reunió amb tots aquests ajuntaments que han manifestat aquesta voluntat, per fer-los conscients del fet que en aquests moments que sí, que la nostra crisi colpeja –que ens colpeja a nosaltres i als nostres municipis–..., però que no hem d'oblidar que hi ha gent que està molt pitjor que nosaltres i que Catalunya sempre ha estat una terra solidària i Catalunya ha de continuar sent una terra solidària. I estem fent tota aquesta tasca, no?, de sensibilització.

Pel que fa a l'austeritat i la transparència, totalment d'acord amb vostè, senyora Camats, que no es pot treballar d'una altra manera: primera, amb el diner públic; però, segona, amb un diner públic destinat a la cooperació. I són aquests diners que de vegades no es veuen, perquè tu pots veure que en el teu poble, doncs, arreglen els carrers o planten arbres o construeixen una biblioteca, i és tangible, no?, el que tu veus. Ho veus físicament. Però en cap cas..., és difícil que tu vegis allà on ha anat a parar aquest diner públic. I jo penso que aquest rigor a l'hora de la gestió, aquesta austeritat són molt importants. La transparència, ara per ara..., és que jo penso, personalment, que no hi ha una altra manera de poder fer política, vull dir que la transparència l'hem de tenir clara. El fet de do-

nar exemple des dels polítics també és molt important. I, en aquest sentit, aquestes són, penso, les línies amb què al fons treballem, i tots els companys que hi som ho tenim claríssim, això, no?

Què més? A veure, és que hi havien tantes preguntes que... *(Pausa.)* També, la senyora Mascaró feia unes reflexions que puc compartir també plenament. De fet, aquesta enquesta que comentava que el 2009, doncs, un 70 per cent, aproximadament, de la població deia que estava d'acord a destinar diners a la cooperació... Malauradament, penso que si avui fessin aquesta pregunta, havent-hi aquest discurs tan fàcil, que qualla, de certs grups polítics, no?, doncs, probablement no tindríem aquest percentatge tan elevat. I és això contra el que hem de combatre, i penso que ho hem de fer tots els grups polítics que tenim aquesta sensibilització, i que penso que, tret d'alguns, així, molt extrems, la podem tenir tots.

Jo ho repeteixo: en el fons català són presents a la junta cinc formacions polítiques, que estem governant plegats. Hi ha Convergència i Unió, Esquerra Republicana, el Partit dels Socialistes de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds i el Partit Popular. Hi som els cinc representats i els cinc treballem, doncs, perquè el fons tiri endavant i torni a ser el que ha de ser.

Però és cert que hi ha aquest discurs demagog, del carrer, que qualla en aquests moments amb més facilitat, potser per aquests moments de crisi, per aquests moments d'atur que estem vivint des de la nostra societat, però que hem de combatre –hem de combatre– i ho hem de fer tots. Ho hem de fer tots en els nostres municipis, en el nostre Parlament, perquè és el Govern del nostre país i penso que també és un lloc important on s'ha de fer aquesta política de sensibilització.

Jo, en les seves reflexions, afegiria també que potser cal fer una redefinició geogràfica de la cooperació en general, però també de la descentralitzada, perquè penso que en aquests darrers anys, o ja per tradició des dels seus inicis, hem anat abocant recursos en uns llocs molt concrets del planeta, però potser ara sí que cal replantejar-nos quin ha de ser el nostre àmbit geogràfic d'actuació. Si més no el prioritari, o si més no repartir-ho d'una manera més equitativa, per no destinar-ho només en un punt concret, sinó que hi han altres llocs. Tenim la Mediterrània, que nosaltres hi hem de treballar, que nosaltres en formem part, d'aquesta Mediterrània, és un àmbit proper. Tenim l'Àfrica, doncs, que també penso que se li ha de donar una força especial en aquest sentit, però que en tot cas això ho ha de definir aquest nou pla de mandat del fons català. Que, ho repeteixo, el tindrem, espero, en uns mesos ja aprovat, perquè s'ha d'aplicar a partir del 2013, no?

I em penso que així ja hauria contestat a tot. Si no, ja m'ho diran, oi?

La presidenta d'edat

Moltes gràcies. Doncs, ara, si hi ha algun grup polític que vol pregar o que necessita algun aclariment... *(Pausa.)* Doncs, si no és així... *(Veus de fons.)* Perdó. Esquerra Republicana, sí.

Violant Mascaró i López

Sí, no... En tot cas, que té tot el suport, no només d'aquest grup, sinó que m'imagino que de tots els membres d'aquesta comissió. Tenint en compte que aquests anys són complexos, que el fons català té una feina immensa i ingent, són temps complicats per tenir els recursos necessaris per aplicar-se en aquestes línies estratègiques que s'imposaran, no?

I també perquè entenem que és un moment per fer front comú per continuar aquests projectes de desenvolupament que han de sorgir de la mateixa ciutadania. Per tant, dels ajuntaments i del municipalisme, que és el que dèiem abans, no?

Però potser en aquest sentit m'atreviria –i després de sentir totes les intervencions– a proposar que entre els objectius que sorgeixin d'aquestes comissions que preparen les línies estratègiques es pugui plantejar que es promogui la promoció d'un gran pacte entre Generalitat, fons, organitzacions no governamentals, forces polítiques, universitats, sindicats, món empresarial –tants agents com sigui possible–, per concentrar els esforços, les estratègies i els recursos que destinem en objectius comuns, però sobretot per evitar aquesta marxa enrere. És a dir, no només per, a més a més, combatre aquest discurs –que vostè mateixa deia: «L'hem de combatre, perquè sorgeix, i s'implanta, i es fa gran»–, sinó per unificar esforços i per implicar tots els agents possibles. I que és un instrument que no s'ha fet servir i que potser des del fons català –que és el municipalisme– seria, doncs, més fàcil de poder coordinar aquest...

La presidenta d'edat

Perdoni, hauria d'anar...

Violant Mascaró i López

Gràcies.

La presidenta d'edat

És que és un torn per preguntar. Gràcies. Algú més té algun aclariment per fer? (*Veus de fons.*) Molt bé. (*La presidenta d'edat dóna la paraula a Meritxell Budó Pla.*)

Meritxell Budó Pla

Bé, doncs, agrair d'haver pogut comparèixer aquí, al Parlament. És el meu primer parlament, i la veritat és que per mi, doncs, és un honor poder ser aquí, al Parlament del meu país, que és Catalunya, no?

Gràcies també per les seves intervencions. Penso que han estat totes molt positives, i no dubtin que m'ho he apuntat tot i així ho traslladaré a la resta de companys del fons català, perquè penso que ha estat un exercici que el podem treballar allà. I a la seva disposició, sempre que vulguin.

Moltes gràcies.

La presidenta d'edat

Molt bé, doncs, moltes gràcies una vegada més per la seva presència aquí, en nom de tots els grups. I també en nom de tots els grups, una vegada més, demanar-li disculpes perquè avui crec que sí que ha estat..., ha reeixit la seva compareixença, però per haver vingut dues vegades.

Moltes gràcies, i es tanca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dotze del migdia i tres minuts.